

Nieuwsbrief Jaargang 7 nr. 12 - zesmaandelijks uitgave, Mei 2022, Afgiftekantoor Antwerpen X
V.U. vzw Sint-Michiel, H. Geeststraat 2, 8500 Kortrijk RPR, Gent Afdeling Kortrijk,
BTW: BE 0451 001 1993, ON: 0451.001.993, Iban-code: BE21 0018 1692 6703

Bewoners van Kortrijk: Roeland, Hadewiich, Filemon, Annelore, Youssif, Manuel, Simon, Tristan
Niet op de foto: Menqa, Laurent, Marie

Bewoners van Gent: Mikele, Mathieu, Liz, Hanne, Emmanuelle, Nour

Bewoners van Bruaag: Arava, Benito, Ilse, Zead

Enkele nieuwe bewoners doen hun verhaal!

Even voorstellen: Filemon (25) uit Eritrea woont in het STM-huis in Kortrijk. Hanne (19) uit Hamme studeert sociaal werk aan de HOGENT. Nour (26) uit Syrië en in België sinds september 2021, zit in haar master architectuur aan de KULeuven-campus Gent. Emmanuelle (25) uit Wallonië doet een doctoraat in gezondheidswetenschappen aan het UZ-Gent. Samen wonen ze sinds kort in Gent.

Hoe hebben jullie de Sint-Michielsbeweging leren kennen?

Hanne: Liz, een vriendin van mijn woende hier al en toen ben ik af en toe eens naar het Taizégebed gekomen. Ik wou heel graag in Gent verblijven maar had nog niets gevonden. Liz vertelde me dat er een kamer vrij kwam, waardoor ik kon intrekken. **Nour:** Toen ik naar België kwam, woonde ik eerst in Brussel en geraakte betrokken bij een lokale christelijke beweging. Daar ontmoette ik iemand van STM en zij introduceerde mij bij STM Gent. **Emmanuelle:** Ik was echt op zoek naar een christelijk cohousingproject voor tijdens mijn PhD, dus begon ik rond te vragen bij enkele priesters en via via kwam ik bij de STM-beweging terecht!

Waarom wou je in het STM-huis komen wonen? Hoelang woon je er al?

Filemon: Voor mij is het belangrijk om samen met medechristenen te leven. Dit maakt me blij. **Hanne:** Ik wou graag in een gezellige omgeving wonen en andere studentenhuisen zijn vaak nogal individueel. In het STM-huis leer je echt de mensen kennen en dit was heel belangrijk voor mij. Ik woon hier pas sinds dit semester maar ik werd direct heel warm onthaald! **Nour:** Ik woon in het STM-huis sinds november 2021. Voor mij is het heel belangrijk om actief verbonden te zijn met een christelijke gemeenschap en me in te zetten voor allerlei sociale activiteiten. Ook in Syrië vond ik dit al belangrijk! Samen wonen met lokale studenten helpt ook mijn

integratie en het motiveert me om snel Nederlands te leren en te oefenen! Ik ervaar het als een grote kans om in het STM-huis te wonen als christen en mijn geloof tot uiting te brengen doorheen concrete daden!

Hoe ervaar je het samen wonen en deelnemen aan de verschillende (sociale) projecten? Doe je veel samen met de andere bewoners?

Filemon: Toen ik aankwam in België was het moeilijk om mensen te leren kennen. Maar dankzij STM heb ik veel vriendelijke en open mensen ontmoet! **Hanne:** Ik organiseer samen met Liz elke dinsdag het Taizégebed en dit is perfect voor mij want ik ga in het weekend meestal naar huis. Ik vind het super leuk dat we ook soms samen naar de kerk gaan want dan heb je meer aanleiding om te gaan. Vroeger had ik het moeilijk om regelmatig naar de kerk te gaan maar door de inzet van mijn medebewoners krijg ik er ook zin in! Liz en ik zagen elkaar niet zoveel en nu praten we elke dag met elkaar en dit vind ik super, we zijn echt goede vriendinnen geworden. Het sociale contact met de andere bewoners vind ik ook leuk want ik heb al veel verschillende mensen leren kennen, we eten ook vaak samen en dit vind ik heel gezellig. Door de buitenlandse studenten kan ik mijn Engels ook nog eens oefenen. **Nour:** Telkens als ik meedoe aan de activiteiten van STM voel ik me blij, trots en opgewekt! Ik kijk dan ook steeds uit naar de volgende activiteit omdat het telkens iets speciaals is met verschillende mensen. Met sommigen ben ik ondertussen al goed bevriend geraakt! **Emmanuelle:** Als tiener was ik al actief binnen mijn kerk en met vrijwilligerswerk. Ik ben heel blij om in groep samen te wonen, want ik was bang om een beetje geïsoleerd te geraken in Gent. Terecht komen in STM voelde echt als thuiskomen en ik wist direct dat ik nergens anders heen wou! Mijn geloof is zeer belangrijk voor mij

en dus is het heel leuk om in een omgeving te wonen met een wekelijkse Taizé-gebedsavond en vieringen en om omringd te zijn door jongeren die mijn geloof delen en met wie ik hierover kan spreken, discussiëren en het samen kan beleven. Hierbij vind ik het heel belangrijk om mensen in nood te helpen. Ik help graag mee met de verschillende projecten van STM. Ik hou ook heel erg van de spirit van de STM-beweging: STM beantwoordt aan verschillende noden en dit zonder uit de hoogte te doen maar integendeel altijd vanuit de vriendschappen met mensen in nood. Ik denk dat STM erin slaagt om het spirituele leven en de actie perfect te combineren zoals Jezus ons aanreikt! Omdat ik probeer te leven in de geest van het Evangelie, ervaar ik het leven in het STM-huis als een droom!

Wat zijn (tot nu toe) je mooiste herinneringen?

Hanne: Ik kan niet specifiek op iets komen want elke dag gebeurt er wel iets leuks! Ik denk vooral aan de vele spontane babbeltjes in de gang! Ik kan ook altijd hulp vragen aan mijn medebewoners, zo hebben Emmanuelle en Nour mij al veel raad gegeven. Als ik een babbeltje wil, dan kan ik gewoon een paar meter verder op de deur kloppen en dit vind ik zo leuk aan het huis. **Nour:** Enkele weken geleden organiseerden we een internationaal avondmaal waarbij iedereen iets typisch van bij zich thuis moest meebrengen om te eten. Dit was echt een top avond! Ook de eerste keer dat ik naar de viering ging en op het einde van de viering door de voorganger werd verwelkomd voor de ganse gemeenschap, zal mij bijblijven. Dit gaf me echt het gevoel dat ik welkom was. **Emmanuelle:** Ik koester vooral de vele nieuwe, jonge, leuke mensen die ik heb ontmoet binnen STM en ook het blij gevoel om me deel te voelen van deze levendige gemeenschap.

Jong gezin in Oosterzele

Willem Van Den Bussche (33) woont in Balegem en is een regelmatige bezoeker van de vieringen in Oosterzele. Hij werkt als leraar RK godsdienst in het provinciaal secundair onderwijs. Hij getuigt met veel enthousiasme over de vieringen die elke keer weer een tikkeltje anders zijn en hem daarom zo aanspreken.

Hoe heb je de Sint-Michielsbeweging leren kennen?

Mijn vrouw en ik verhuisden zowat tien jaar geleden naar Balegem. In die periode hebben we de buurt verkend en leerden we de Sint-Michielsbeweging in Oosterzele kennen. Annelies is daar actief en mijn vrouw kende haar nog van in de middelbare school. De vieringen spraken ons meteen aan.

Waar maakt de beweging het verschil?

Vooreerst is er de aanwezigheid van jonge mensen in de vieringen, die een tikkeltje anders verlopen dan we gewoon zijn. De teksten en muziek zijn altijd erg verzorgd. De voorgangers zijn aanspreekbaar, ze spreken zelf ook de taal van vandaag. Dat hoor je al meteen in hun intonatie en hun woordkeuze. Ze leggen ook vaak op een treffende manier de link met de actualiteit in hun homilieën. Geen vaste formules of platgetreden paden. Het blijft altijd fris maar toch ook uitdagend. Er mag al eens een 'scherp kantje' aan zitten. Dat de vieringen me aanspreken, heeft ook te maken met mijn geloof zelf. Het evangelie raakt me telkens weer en roept op om de dingen anders te bekijken. Dat staat haaks op het kerkbeeld waarmee mijn vrouw is opgevoed. Als kind werd bij haar alles heel letterlijk aangebracht. Dat was gewoon zo in haar omgeving. Voor haar is de kerk een gewicht uit die periode en daarom is ze niet kerkelijk meer.

Waar en wanneer gaan jullie naar de viering?

We wonen niet zo ver van Oosterzele en dus probeer ik elke maand naar de viering te komen. Ik moet wel toegeven dat het in combinatie met het gezin niet makkelijk is. Omdat het thuis wel al eens druk is, zit er geen regelmaat in ons kerkbezoek. Dat is altijd al zo geweest bij mij. In mijn jeugd ging ik met mijn meter af en toe naar Sint-Pieters-Buiten in Gent. Ook daar ging ik graag. Toen we in Balegem kwamen wonen, ben ik er nog een paar keer terug geweest. Ik was vroeger ook actief in de Universitaire Parochie in Leuven. Noem me echter zeker geen regelmatige kerkganger (lacht).

Dat is voor mij ook geen essentie. Elke keer als ik ga is het wel een soort van thuiskomen en kan ik energie vinden om verder te gaan. De frequentie speelt daarbij geen rol.

Je kinderen zijn zes en acht. Hoe beleven zij de vieringen?

De missen spreken hen niet zo erg aan, ze zien het niet altijd zitten om mee te gaan, maar voor de Godly Play-sessies zijn ze erg enthousiast. Dan gaan ze altijd mee! De verhalen worden heel eenvoudig en toegankelijk gebracht. We nemen met verschillende gezinnen deel aan het traject van 'Verhalen van God met mensen' met een 7-tal Godly Play-bijeenkomsten dit werkjaar in het kerkje van Landskouter. Het geeft de kinderen de kans op een open manier de Bijbelverhalen te toetsen aan zichzelf, met respect voor de originele tekst. Er komt ook geen oordeel over hun inbreng. Open en vol verwondering brengen ze zo het Bijbelverhaal naar hun wereld vandaag. Dit is iets wat ik in mijn job ook probeer te bereiken met mijn leerlingen.

De Sint-Michielsbeweging zet zich in voor Oekraïne!

Vanuit de Sint-Michielsbeweging zijn we **solidair met de slachtoffers van de oorlog in Oekraïne**. Verschillende initiatieven werden gelanceerd, gaande van gebedswakes tot inzamelacties en opvang van vluchtelingen in Kortrijk, Waregem, Brugge, Oosterzele, Gent en Leuven.

Op 9 maart was er een **gebedswake** in Brugge, samen met bisschop Lode, de orthodoxe en protestantse kerk.

In Kortrijk, Waregem, Brugge en Oosterzele vonden er verschillende **inzamelacties** plaats voor hulpgoederen: voeding, verzorgingsproducten en medisch materiaal. In samenwerking met de orthodoxe kerkgemeenschappen van Brugge en Kortrijk en de Oekraïense Oosters-katholieke parochie in Gent, vertrokken al verschillende transporten met hulpgoederen naar Oekraïne en Polen. Dankzij deze samenwerking kunnen we erop rekenen dat de ingezamelde goederen snel en efficiënt hun weg vinden en ter plaatse goed verdeeld worden waar de nood het hoogst is via de netwerken van de Oekraïense kerken.

In Waregem vond een **collecte** plaats voor de **Arkgemeenschap** van Oekraïne en in Kortrijk was er een collecte voor de werking van **Caritas** in Oekraïne.

Ook de gemeenschap in Gent heeft niet stil gezeten. Vanuit onze jongeren werd een **fundraising** gelanceerd voor de aankoop van EHBO-kits met het doel deze op te sturen naar Oekraïne om tegemoet te komen aan de grote nood aan medisch materiaal. Met deze actie willen we zowel letterlijk als figuurlijk, in grote verbondenheid met de vele slachtoffers, trachten een pleister op de

wonde te leggen. De inzamelactie is nu al een onverhoopt succes en leverde al meer dan 4000 euro op! Met dit geld werden op 28 maart al de eerste 130 EHBO-kits aangekocht en overhandigd aan de Oekraïense parochie van Gent voor transport en distributie.

In Leuven en Kortrijk organiseren we **noodopvang** voor Oekraïense vluchtelingen in onze huizen totdat we (in samenwerking met de stad) een permanente verblijfplaats kunnen vinden. In Leuven mochten we reeds twee studenten onthalen en in Kortrijk onthalen we permanent twee gezinnen als een doorgangswoning.

Onze winkels Potpourri in Kortrijk en Brugge zijn open voor mensen in nood. Momenteel helpen we ook heel wat nieuwe vluchtelingen die hier aankomen.

Bij deze een heel dikke **merci** aan iedereen die deze acties reeds ondersteunde!

**SINT-MICHIELSBEWEGING
ZET ZICH IN VOOR DE SLACHTOFFERS VAN DE
OORLOG IN OEKRAÏNE!**

Tieners in Waregem

De gemeenschap in Waregem is begin dit jaar verhuisd naar De Karmel, waar ze destijds ook gestart is. Dat is niet het enige nieuws: ondertussen is er een heuse band met enthousiaste zangers en muzikanten. Een van hen is Jolien Bekaert (14).

Hoe heb je de Sint-Michielsbeweging leren kennen?

Ik heb de beweging leren kennen bij haar verhuis naar de Biest in 2015. In die periode startte ik op de kleuterschool op de Biest en zijn we met ons gezin daar naar de mis beginnen gaan. Geleidelijk aan hebben we de beweging op die manier beter leren kennen. Ik was toen een jaar of vijf, bijna zes. Ik herinner me nog goed dat ik voor mijn eerste communie een mooi boek kreeg. Ik ben ook in Kortrijk wat actief geweest. Voor corona uitbrak, ging ik bij voorbeeld met Katrien mee naar het rusthuis in Kortrijk om er te helpen.

Wat vind je zo mooi aan de vieringen van Sint-Michiel?

Ik vind het super dat wij als jongeren zo betrokken worden bij de vieringen. Zo kunnen we onze talenten tonen. In de band kan ik piano spelen, zingen en me helemaal uitleven. We repeteren regelmatig op vrijdag om zo de liedjes voor de mis van 's zondags in te oefenen. Doordat ik anderen piano zag spelen, wou ik op een dag zelf de stap zetten en ben ik les beginnen volgen. Ik weet dat ik geen supertalent ben, maar het feit dat ik mag spelen, is superleuk.

Waaruit bestaat de band?

We hebben zangers en zangeressen: Sarah, Julie, Zoë, Laure-Anne, Lotte, Maxim, Thomas en ik. Daarnaast hebben we vier pianisten, Joris, Sarah, Zoë en ik die elkaar afwisselen. Verder bestaat de band uit een saxofoon (Joris), een elektrische gitaar (Matthias), een viool (Daan), een xylofoon (Maxim, Zoë en ik), een drum (Levi), een basgitaar (Sion), een tamboerijn (Laure-Anne) en een cajon (Michiel). Mijn lievelingsliedje is 'Witter dan sneeuw'. Dat speel ik altijd met veel plezier. We hebben ook een eigen Sint-Michielsversie van 'Het Onze Vader'. Hoogtepunten voor onze band waren de

optredens tijdens de Paasviering en de openingsviering toen bisschop Lode er was.

Er was heel veel volk op die twee vieringen. Ben je dan extra nerveus?

(lacht) Net voor de viering begint ben ik wel wat zenuwachtig, maar eens we bezig zijn, valt die stress helemaal weg. Als ik in de viering zit, ga ik er helemaal voor. Wist je trouwens dat we met onze band zelfs ooit eens een opname konden maken in een echte studio? We hebben er met professioneel materiaal een liedje kunnen inzingen. Onvergetelijk!

Een van je andere hobby's is wielrennen. Vertel!

Ook die passie is begonnen door de Sint-Michielsbeweging. Die organiseerde ooit een fietstocht met de bekende profrenner Julien Vermote van de Alpecin-Fenix ploeg. Daar heb ik de fietsmicrobe te pakken gekregen. Mijn broer reed al met een koersfiets en ik ben toen ook eens meegereden. Julien, die ook erg gelovig is, zorgde voor die extra trigger. Ondertussen train ik één keer per week. Mijn lievelingsparcours zijn... de kasseien. Een beetje daveren op die stenen is best leuk (schatert).

Waarom vind je 't voor jezelf belangrijk om regelmatig naar de viering te gaan?

Het geeft me kracht en het is leuk om te voelen dat je niet op je eentje gelovig bent als jongere. Je mag er voor uitkomen, want elders word je soms wel eens scheef bekeken. In de beweging voel ik me helemaal thuis komen. Als ik me niet goed voel, kan ik bij leeftijdsgenoten terecht die zorg dragen voor mij.

Wat betekent geloof dan voor jou persoonlijk?

Het gevoel hebben dat ik altijd bij iemand terecht kan. In mijn dagboek schrijf ik mijn gedachten dan neer in een soort brief naar God. Ik kan het niet altijd verwoorden en dan helpt het me dat ik het kan uitschrijven. Dat gaat niet altijd over mezelf, ik vraag soms ook dingen voor anderen. Ik denk dat het synoniem is voor bidden voor mij.

Pinksteren 2022

De missie van de Sint-Michielsbeweging is jonge mensen thuis te brengen in het christelijke geloof. Zo zijn we gestart in 1993 en daar zijn we tot op vandaag trouw aan. Natuurlijk hebben de maatschappij en het kerkelijke landschap niet stilgestaan in die tijd. Af en toe horen we nostalgische herinneringen aan de beginjaren. Hoe jongeren aankwamen en het hele weekend bleven. Hoe er geëxperimenteerd werd. Vriendschappen voor het leven en zelfs huwelijken vonden er hun oorsprong.

Een 12-jarige die nu trouw naar de kerk komt, verwonderde er zich over dat jongens van 15 nog naar de kerk gaan. Alsof dat niet voor tieners/pubers is. Inderdaad, dit is niet evident in onze maatschappij. En eigenlijk is dit nooit *mainstream* geweest. Wie zat er sinds 1993 (het jaar waarin de Sint-Michielsbeweging opgericht is) op school in een klas met overwegend bewust christelijke jongeren? Toch sijpelen er nu, zoals toen, telkens weer nieuwe jongeren binnen in onze gemeenschappen. Ze zijn geïnteresseerd en enthousiast voor het geloof. Vraag velen van hen niet om in de kerk te lezen of een getuigenis te geven. Daar staan ze niet voor te springen. Vraag hen te komen chillen met elkaar, een uitstap te doen, de handen uit de mouwen te steken en ze zijn daar! We werken eraan om deze doelgroep in het bijzonder te begeleiden. Zij zijn het nu en de toekomst van de kerk, samen met 'oudere' jongeren van 16 tot 30 jaar die deelnemen aan onze weekends, in onze huizen wonen, samenkomen om te bidden en elkaar te ontmoeten.

Het geloof mag dan 'vreemd' zijn of toch ongewoon voor velen, we kiezen er resoluut voor om niet wereldvreemd te zijn. In onze gemeenschappen komen (jonge) mensen met elkaar in contact die elkaar doorgaans niet tegenkomen in het dagelijkse leven. Dit gaat over afkomst, studies, leeftijd e.d. We openen onze ogen en oren voor de noden in de wereld. Als gemeenschap kunnen we dingen doen die je zonder anderen moeilijker realiseert. Zo onthalen we Oekraïense gezinnen, ondersteunen hen met producten, bieden onderdak, hebben EHBO-kits aangekocht,... door met velen samen te werken. De gemeenschap wordt gevormd door vele kringen: mensen die er dicht bij staan, trekkers, medewerkers, vrijwilligers, sponsors, sympathisanten en mensen die ons dragen in gebed.

Gelukkig mogen we elkaar nu terug levensecht ontmoeten. Dit inspireert en daagt uit om vanuit geloof het goede te doen, vriendschappen te sluiten en te experimenteren met nieuwe acties en projecten. In die zin is er in de kern niet zo heel veel veranderd tegenover de beginjaren. Laten we blijven kiezen voor de jonge mensen, hen voorrang geven in wat we organiseren, hen kansen geven en als volwassenen ondersteunend en coachend 'er' zijn.

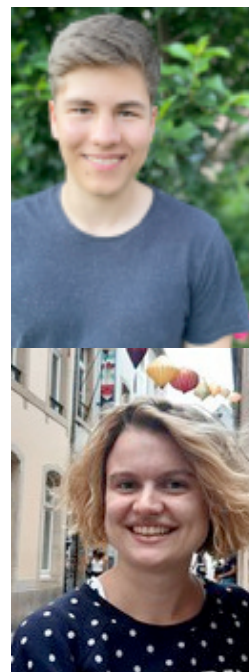
Een inspirerend Pinksteren gewenst!

Tine De Leeuw
Geert Goethals

Jongeren uit Gent over de viering

Gerald (17) en Emmanuelle (25) getuigen enthousiast over de vieringen van STM die ze dit jaar voor het eerst ontdekten! Ik ben Gerald, 17 jaar en ben afkomstig van Duitsland. Ik heb de middelbare school afgerond en neem sinds september een sabbatjaar in België om vrijwilligerswerk te doen bij vzw Clemenspoort. Een tijdje geleden ontmoette ik hier iemand van STM die me uitnodigde om eens mee te gaan naar de wekelijkse Taizé-avond. Sindsdien kom ik bijna wekelijks naar activiteiten van STM, waaronder ook de vieringen. Deze vind ik zeer leuk omdat er altijd een levendige en gemotiveerde sfeer hangt met mensen die echt geïnteresseerd zijn in geloof. Ook de geweldige gemeenschap en de verbinding tussen generaties spreekt mij aan! Jongeren helpen met de opbouw van de viering en organiseren achteraf een kleine receptie, waar iedereen iets kan drinken en gezellig met andere mensen kan babbelen. Daardoor wordt de viering voor mij veel persoonlijker en hartelijker!

Ik ben Emmanuelle, 25 jaar en kom uit Wallonië. Ik verhuisde naar Gent voor mijn doctoraat in de gezondheidswetenschappen. Hoewel ik nog maar twee maand in het Sint-Michiëlshuis woon, ben ik al volledig gewonnen voor de vieringen! Wat ik het meest apprecieer is de warmte en de eenvoud waarmee de mis gevierd wordt. Het feit dat de priester dicht bij de mensen staat en vooral het samenkomen van iedereen rond het altaar tijdens het Onze Vader en het Eucharistisch gebed helpen mij om de aanwezigheid van God te ervaren in een sfeer van verbondenheid met andere mensen die op zoek zijn naar God. Ook het feit dat de viering gedragen wordt door jongeren en kinderen geeft leven aan de ervaring. Zowel voor als na de viering kan ik nieuwe mensen ontmoeten. De wekelijkse receptie na de viering is steeds een mooi moment om vriendschappen te versterken en nieuwe mensen te verwelkomen. Soms is het zo leuk dat we verschillende uren blijven babbelen!

Praktische info

De Sint-Michielsbeweging is actief in Kortrijk, Waregem, Izegem, Brugge, Oosterzele, Gent en Leuven.

Secretariaat:
Heilige Geeststraat 2, 8500 Kortrijk
tel. 056 24 56 30
sintmichielsbeweging@telenet.be
www.sint-michielsbeweging.be

Giften en Steun

vzw Sint-Michel (jongerenpastoraal)
rekeningnummer **BE21 0018 1692 6703**

Nu ook via **payconiq**! Evenwel graag een seintje want we zien niet altijd van wie de steun langs deze weg komt.

vzw Sint-Michel Agape (mensen in nood)
rekeningnummer **BE96 0018 1702 3905**

Fiscaal aftrekbare giften (vanaf € 40 op jaarbasis) via vzw Sober voor Anderen, **BE79 7350 2082 0733** (met vermelding 'Project 619').

Acties van scholen, serviceclubs e.a. zijn heel welkom.

Uw financiële steun is broodnodig voor ons om onze werking met en voor jongeren te kunnen verder zetten. Dank voor uw mildheid!

